

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/40/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010792
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Meszáros
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010792.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Q., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T/256/2011, zo dňa 1.2.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. mája 2012 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný Q. Q., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom R. č. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci

o d s u d z u j e

Podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa súčasne zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/3/2012 zo dňa 13.1.2012, právoplatný dňa 1.2.2012, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 1.2.2012, sp. zn. 3T/256/2011, bol obžalovaný Q. Q. uznaný vinným pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27.6.2011 okolo 19.00 hod. v N. T., v objekte základnej školy, pod vplyvom alkoholu po tom, čo sa maloletého T.K., nar. XX.X.XXXX spýtal, či pôjde za peniaze na neho a tento povedal, že nie, schmatol ho za zápästie pravej ruky a ľahal ho za školu, pričom T.K. ho udieral rukou, snažil sa zapierať do trávy a zachytiť kričov, po príchode za školu maloletého sťahol na neho, pričom ležal na zemi na chrbte a T.K. ležal na ňom na bruchu, maloletého šúchal a trel o jeho telo a chytal ho za zadok, pričom mal rozopnutý rázporok na nohaviciach, uvedeným spôsobom sa sexuálne vzrušoval a keď sa maloletý pokúsil kričať, zapchal mu rukou ústa, následne maloletého položil na zem a ľahal si na neho, šúchal sa a trel po maloletom, po čom si znovu ľahal na zem a maloletého položil na seba, počas celej doby maloletého držal za boky, resp. chrbát, pričom v ďalšom konaní mu zabránila sv. Y. D., ktorú na miesto zavolali kamaráti maloletého.

Za to bol odsúdený podľa § 200 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza 1T/3/2012 zo dňa 20.1.2012, právoplatný 1.2.2012, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň mu bolo uložené podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný Q. Q. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jozefa Krška, ktoré smerovalo čo do výroku uloženého trestu odňatia slobody, ktorého výmeru považuje za neprimerane prísnu z hľadiska možnosti jeho prevýchovy s tým, že ostatné výroky - uloženie ochranného sexuologického liečenia ústavnou formou a uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, nenamietal a odvolaním nenapadol. V písomných dôvodoch odvolania uvádzal, že sa v celom rozsahu priznal k spáchaniu trestnej činnosti a tiež vyhlásil, že sa podrobí dobrovoľnej sexuologickej liečbe. Z týchto dôvodov má za to, že zdravotný zákrok, s vykonaním ktorého súhlasí, odôvodňuje tú skutočnosť, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, po predchádzajúcom zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o uloženom treste odňatia slobody rozhodne sám tak, že mu uloží trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby ustanovenia § 200 ods. 2 Tr. zák. po jej zvýšení podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Poukázala na to, že obžalovaný už v minulosti bol právoplatne odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť a jeho vyhlásenie, že sa podrobí kastračnej liečbe tak, ako navrhli znalci v tomto konaní, nepovažovala za dôvod na zmenu rozsudku vo výmere trestu odňatia slobody

Obžalovaný Q. Q. na verejnom zasadnutí sa pridŕžoval písomných dôvodov odvolania.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody obžalovanému Q. Q. a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je z časti dôvodné. S poukazom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní k vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a ktoré súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal, krajský súd v rámci podaného odvolania obžalovaným nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o treste vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré vyhodnotil jednotlivito, i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10, 12 Tr. por. Okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody správne vyhodnotil všetky okolnosti, ktoré boli významné pre určenie druhu trestu odňatia slobody zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, zohľadniac poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ako i existenciu dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h), m) Tr. zák., ako i predchádzajúce odsúdenia obžalovaného. Okresný súd správne skonštatoval, že s poukazom na tú skutočnosť, že u obžalovaného prichádza do úvahy uložiť súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42

ods. 1 Tr. zák. v upravenej trestnej sadzbe podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. - asperačná zásada, v danom prípade použitie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. (kedy pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu), by pre neho bolo neprímerane prísne a preto v súlade so zákonom použil ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. Pokiaľ ide o výšku uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa vo výmere 14 rokov nepodmienečne, túto výmeru krajský súd na podklade podaného odvolania obžalovaným považoval za prísnu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s výmerou trestu odňatia slobody obžalovanému krajský súd dospel k záveru, že v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorý upravuje základné zásady ukladania trestov je možné na prevýchovu obžalovaného pôsobiť trestom odňatia slobody na dolnej hranici ustanovenia § 202 ods. 2 Tr. zák. pri uplatnení asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a to vo výmere 12 rokov a 4 mesiace až 17 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd pri rozhodovaní zohľadnil všetky skutočnosti majúce význam pre ukladanie trestu obžalovanému a to jednak tú skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal. Taktiež vzal do úvahy závery znaleckého posudku MUDr. Danici Caisovej - Škultétyovej a MUDr. Eleny Medveckej, znalkyň z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, ktoré znalkyne sa vyjadrili, že u obžalovaného v čase spáchania skutku rozpoznávací schopnosť znížená nebola, avšak sexuálna úchylka ovplyvnila jeho konanie tak, že jeho ovládacie schopnosti boli ovplyvnené podstatnou mierou.

Krajský súd pri rozhodovaní o otázke, aký trest je pre obžalovaného primeraným v rámci zabezpečenia jeho prevýchovy do budúcnosti, aby sa už nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti z hľadiska vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, hodnotiac všetky skutočnosti vzťahujúce sa k jeho osobe, najmä z hľadiska základných zásad ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., ako je vyššie uvedené, dospel k záveru, že na jeho prevýchovu je potrebné pôsobiť naň nepodmienečným trestom odňatia slobody. Krajský súd hodnotiac okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu obžalovaným, jeho následok, ako aj zavinenie obžalovaného - predovšetkým s poukazom na záver znalkyň MUDr. Caisovej a MUDr. Medveckej k ovládacej a rozpoznávacej schopnosti obžalovaného dospel k záveru, že na jeho prevýchovu bude dostatočným trestom odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby ustanovenia § 200 ods. 2 Tr. zák. po zákonomnom použití ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. zák. (ustanovenie o súhrnnom treste odňatia slobody) a § 41 ods. 2 Tr. zák. (ustanovenie o použití asperačnej zásady pri ukladaní trestu odňatia slobody) vo výmere 12 rokov a 4 mesiace, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. krajský súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/3/2012 zo dňa 13.1.2012, právoplatný dňa 1.2.2012, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 1.2.2012, sp. zn. 3T/256/2011 krajský súd ponechal nedotknuté, nakoľko tieto podaným odvolaním obžalovaného neboli napadnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.